

A. SIRRI ÖZBEK

Roman

HASUT

DK

A. Sırrı Özbek, Adıyaman Kâhta doğumlu. Erzurum Eğitim Enstitüsü'nü ve Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Öğretmenlik, avukatlık ve iş hayatı yanında siyasetle de uğraştı. *Kökünü Arayan Çınar*, *Tosbağa Avcısı*, *Faili Meçhul Bebek* öykü kitapları, *Taammüden* adlı romanı ve *Yele Yazılan Yazılar* adlı deneme kitabı Belge Yayınları tarafından yayımlandı. Özbek, Uluslararası Yazarlar Federasyonu PEN Türkiye ve Türkiye Yazarlar Sendikası üyesidir.

Hasut

HASUT

Yazan: A. Sırrı Özbek

Yayın hakları: © Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Mayıs 2016 / ISBN 978-605-09-3454-0

Sertifika no: 11940

Kapak tasarımı: Erbil Kargı

Baskı: Ana Basın Yayın Gıda İnş. San. Tic. A.Ş.

B.O.S.B. Mermerciler Sanayi Sitesi 10. Cad. No. 15 Beylikdüzü - İSTANBUL

Tel: (212) 422 79 29

Sertifika No: 20699

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 1 Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Hasut

A. Sırrı Özbek

Kıskançlığın kudurmuş hayvanı kafesinde kükremeye başlamış, dışarı çıkmak istiyordu.

Lev TOLSTOY

I

Kıştı.

Bu geceye kadar hiç görülmemiş koyu bir karanlık, çöktüğü kentin üzerinde korkunç bir durağanlıkla, adeta ağlarını örmekle meşguldü. Ürkütücüydü. Soğukla birlikte insanın içini ürpertiyordu. İnsanın içine, yüreğine sıkıntı veren bu kara bulutlu soğuk havada, gizli-den gizliye insanı korkutan bir tuhafılık vardı. Nemli, karanlık, soğuk ve basık. Araçlardan gelen boğuk korna ve motor sesleri giderek azalmış, kentin alışkın olduğumuz uğultusu kalmıştı geride. Arada bir, ana caddeden geçen ambulansların siren sesi duyuluyordu. Sirenler, ağaçların dalları arasına tünemiş kuşları ve çatıların korunaklı yerlerine sinmiş martıları huzursuz ediyor, martıların çığlıkları soğuk, karanlık geceyi yırtıyordu.

Ferhat, kontağını ve farlarını kapadığı tavanı beyaz, gövdesi kırmızı Ford Mustang'i, yolun sağına, ampulü yanıp sönen bir sokak lambasının dibine park etmişti. Mustang'in içinde, paltosuna sarınmış oturuyordu. Karanlıkta görünmeyen kahverengi gözlerini, yolun sağındaki yüksek katlı apartmanın on dördüncü katındaki pencereye dikmişti; gözünü kırpmadan bakıyor, bu arada apartmanın giriş kapısını da gözden uzak tutmuyordu.

Yolun sağ tarafında sıra sıra çok katlı apartmanlar di-

ziliydi. Yolun sol tarafında, sıra sıra dizili apartmanların karşısındaysa, içerisinde bir hayli yaşlı, çam, kestane, ıhlamur, selvi ve birkaç manolya ağacı bulunan bir park vardı. Işıklandırılmıştı. Bu yoğun ıslak karanlıkta renkler şiddetlerini göstermemekle birlikte, parkın etrafını dönen kiremitrengi yürüyüş parkuru seçiliyordu. Ampülü titreşerek yanıp sönen elektrik direğinin altında, yere sabitlenmiş çeşitli spor aletlerinin bulunduğu bir köşe görünüyordu. Yolun kenarına yakın alt tarafta, etrafı değişik renklere boyanmış ahşap korkuluklarla çevrili, renkli oyun gruplarının bulunduğu çocuk oyun alanı, parka ayrı bir canlılık katıyordu. Parka hizmet veren büfe ve kafeterya gecenin bu saatinde çoktan kapanmıştı.

Gecenin dinginliği, ağaç dallarının hışırtılarının bile duyulmadığı sessizlik, Ferhat'la birlikte Mustang'in içine kıpırdamaksızın dolmuş gibiydi.

Kalın kara bulutlar neredeyse yüksek binaların çatısına değecek kadar alçakta duruyordu. Yağmur yağdı yağacak gibiydi. Belki de bu soğukta kar yağardı. Ferhat, önce gittikçe kararan, karanlıklaşan gökyüzüne, sonra da karanlığın içinde kaybolmuş caddeye baktı. "Bir şey yağsa soğuşun beli kırılır" diye söylendi ve gözlerini tekrar karanlığın içine, ışıkları yanmayan on dördüncü katın penceresine çevirdi.

Mustang'in içinde hareketsiz oturdukça daha çok üşüyordu. Ara sıra motoru çalıştırıp kaloriferi açıyor, bir süre ısındıktan sonra kontağı kapatıyordu. Bu arada dışarıdan görünmemek için koltuğa iyice gömülüyor, içtiği sigarasını avucunda saklıyordu.

Gözetlediği binanın giriş kapısının sağ tarafında bir eczane, sol tarafındaysa bir kargo şirketinin şubesi vardı. Tabelalarındaki ışıklar yanmıyordu. Onlar da kapalıydı.

Soğuğa bürünmüş sessizlik, saatler ilerledikçe daha da artmıştı. Tek bir araç, tek bir insan geçmiyordu. Kendi ve köpekler saklanmış gibiydi. Parktaki ağaçların dalları bile kıpırdamıyordu. Ferhat'ın gözlediği binaya ne giren vardı ne de çıkan. Baktığı on dördüncü kattaki dairenin ışıkları da hiç yanmadı.

Ferhat, şehir dışından, iş gezisinden dönmüştü.

İşyerine uğrar uğramaz, hemen sevgilisi Selin'i aramıştı.

Senelerdir, hiç bitmeyecekmiş gibi görünen yılların, ayların, günlerin, gecelerin, kısacası her anın merkezinde sadece Selin vardı Ferhat için. Karşı duramayacağı kadar güçlü bir arzu ve şiddetli bir tutkuyla bağlanmıştı Selin'e. Âşık olmuştu. Hep onu istiyor, onu arzuluyor, onun için adeta yanıp tutuşuyordu. Ama Ferhat da o sonu belirsiz, belki de tehlike taşlarıyla döşenmiş kavşağın gelip çattığını anlamış gibiydi.

Cevapsız aramaların ardından eve gittiğinde tekrar aramış, yine cevap alamamıştı.

Seyahatleyken açtığı hiçbir telefona cevap vermemişti Selin.

Her zaman gittikleri bardan açtığı telefon da cevapsız kalmıştı.

Yine kuşkulandı. Sara nöbeti geçiren bir hasta gibi kıskançlık krizi geçirmeye başlamıştı. Öfkesini ele veren burun kanatlarının titremeleri durmamıştı. Bir süredir içini kemiren huzursuzluk yeniden depresmişti.

Beyoğlu'nda, Asmalımescit'teki Sofyalı Sokak'ta çok sık gittiği, ev yemekleri yapan lokantada bir şeyler atıştırdıktan sonra, lokantanın telefonundan cevapsız bir arama daha yapmış, sonra eve dönmüştü. Mutfakta birikmiş bulaşıkları yıkamış, salon ve yatak odasını-

daki dağınık eşyaları toplamış, kirli çamaşırlarını çamaşır makinesine atmıştı. Bütün bunları yaparken, sık aralıklarla hem ev hem de cep telefonundan Selin'i aramıştı. Bütün aramaları cevapsız kalmıştı. Her aramadan sonra öfkesi biraz daha artmış, kıskançlığın aç kurdu içini yine acımasızca kemirmeye başlamıştı. Selin'i kaybetme korkusu ile öfke birbirine karışmıştı.

Uyumak için yatağa girmiş, ancak gözüne uyku girmediğinden, yatakta debelenip durmuştu. Ne yapacağını bilmez durumdaydı. Dermansız bir derde düşmüştü. Sonunda giyinip Mustang'ine atlamış, sanki kaçanı kovalamayı huy edinmiş gibi, gecenin geç vaktinde Selin'in kapısına dayanmıştı. Zilini çalmış, kapı açılınca Mustang'in içinde beklemeye başlamıştı.

Ne kadar çok sevmişti Selin'i. Koruk yeşili gözlerini görüp tanıdığı ilk andan beri sevmişti. Her gün bir önceki günden daha fazla. Sadece tensel uyum değildi aşklarını büyüten; dünyaya, hayata dair fikirleri, sanata bakışları, estetik düşünceleri, politik görüşleri, hatta damak zevkleri bile o kadar uyumluydu ki. Şaşılacak şey. Saatlerce birbirlerini zevkle, heyecanla dinliyorlardı. Her biri diğ erinin entelektüel birikimine hayranlık duyuyordu.

Ferhat, "Tam aradığımı, hayatımın kadınınu buldum" diyor; günleri, geceleri mutlulukla doluyordu. Evlilik hayalleri kuruyor, hayata dair planlar tasarlıyordu.

Selin de Ferhat'ı tanıdıkça daha çok sevmiş, ondan vazgeçemez olmuştu. Onun sanata, özellikle de Selin'in uğraş alanı olan fotoğrafa ilgisi daha da mutlu ediyordu. Onunla konuşmaya, yaz aylarında arkasına atlayıp Harley Davidson motosikletle Anadolu'nun değişik yörelerine serüvene çıkmaya, gezmeye, fotoğraflar çekme-

ye ve ilginç mekânlarda sevişmeye bayılıyordu. Kendini yeniden doğmuş gibi hissediyordu.

Ferhat bir seyahatlerinde, açık havada, yıldızların tek tek sayıldığı parlak bir gecede, mum ışığında, kan kırmızısı yöresel şarabı yudumlarırken, aşkını itiraf etmişti: “Seni çok seviyorum, âşık oldum sana. Hayatımın bundan sonraki her anını, her dakikasını seninle, senin yanında, senin koynunda geçirmek istiyorum. Dünyada senden başka hiç kimse ve hiçbir şey umurumda değil. Sen benim sonsuzluğum oldun. Senin kollarında yaşamak ve senin kollarında bitmek istiyorum.”

Selin çok mutlu olmuştu. Yerinden kalkıp Ferhat’ın boynuna sarılmış, uzun uzun öpmüş, koklamıştı onu. “Ben de, bende seni çok seviyorum” demişti.

Ne olmuştu da her şey böyle değişmişti? Bu duruma nasıl gelmişlerdi? Ferhat bir türlü çözemiyordu. Tutkulu aşkının kıskançlık illetine nasıl teslim olduğunu, marazi kıskançlığın elinde nasıl oyuncağa dönüştüğünü fark edemiyordu. Selin, çok uyarılmıştı onu. “Kıskanan genelde kadındır. Gençsin, yakışıklısın, kariyer sahibisin, zenginsin, özel zevklerin var; bindiğin araçlar, evindeki eşyalar, kullandığın aksesuarlar, hepsi çok kıymetli, seni daha karizmatik ve çekici kılıyor. Benim seni kıskanmam gerekirken, sen kıskançlık krizlerine giriyorsun. Kıskançlık bütün düşüncelerini zehirliyor. Farkında değil misin? Etme böyle” demişti. Sevgisinden, aşkından şüphe duydukça kendisine olan saygısının, inancının ve güveninin azalacağını ve giderek yok olacağını, bunlar yok olunca da birlikteliklerinin anlamsızlaşacağını söylemişti defalarca. “Ortada kıskanacağı kimse ve kıskanılacak bir şey yok” demekten dilinde tüy bitmişti. Ama Ferhat, bir kere kıskançlık tu-

zağına düşmüş, amansız illete yakalanmıştı.

Şüphe, zihnini ve bütün bedenini sarmıştı Ferhat'ın. Kıskançlığı aşkın ve tutkunun ötesine geçmiş, adeta kafesteki küçücük bir kuş gibi Ferhat'ı esir almıştı. İhanete uğradığını, aldatıldığını düşünüyor; ihaneti ispatlamaya çalışıyordu – eline ne geçecekse. Onun için gecenin bu geç saatinde yine buradaydı. Yine diyorum, çünkü son zamanlarda Selin aramalarını cevapsız bıraktıkça, bütün bedeni öfkeye kesen Ferhat, buraya gelip pusuya yatıyordu. Ferhat da hiçbir şeyin şüphe kadar zor yok edilemeyeceğini biliyordu. Buna rağmen şüpheci davranmaktan alıkoymıyordu kendini.

İçi umutsuzlukla dolu olmasına karşın Selin'den, aşkından vazgeçemiyordu. Vazgeçmeye niyeti de yoktu zaten. Acı çeken bir ruh gibi bekliyor ve gözlüyordu, aynı zamanda arıyordu da. Evin olduğu binanın çevresini, semti, cadde ve sokağı dolaşıp duruyordu. Selin'i suçüstü yakalamak, ona haddini bildirmek istiyordu.

Gecenin dehşet verici karanlık soğuşunda titriyor, gizleniyor, avucuna sakladığı sigarasını içiyor, binanın kapısından ve on dördüncü kattaki pencereden gözlerini ayırmıyordu.

Sabahı etti böylece. Hâlâ ne yağmur ne de kar yağmıştı. Soğuk daha da artmış gibiydi. Kentin üstüne abanmış kirli kara bulutlar, doğmaya başlayan güneşin şehri, caddeyi, sokağı ve parkı aydınlatmasını engelliyordu. İlerideki soluk ışıklı sokak lambaları sönmüş, cadde ve sokaklar hareketlenmeye başlamıştı.

Bir çöpçü uzun süpürgesi ve farasıyla kaldırımı üstünkörü süpürüp uzaklaştı.

Öğrenci servisleri bina girişlerinden çocukları almaya başladılar.

“... herkes sevdiğini öldürür”

Oscar Wilde

Hasut, Ferhat'ın son sabahının romanı.

Ferhat'ın, henüz küçük bir çocukken, Anadolu'nun ücra bir ilinde, babasının vilayet konağı önündeki katafalka konmuş tabutunun önünde başlayan ve İstanbul'da bir sokakta biten aşk ve kıskançlık macerasıdır *Hasut*.

A. Sırrı Özbek, kıskançlığın sarstığı bir aşk öyküsü anlatmıyor sadece *Hasut*'ta; İki Herifli Yıldız'ın, Dört Avratlı Sulo'nun, Anadolu'nun kadim bir kasabasında dede ve babası tarafından diri diri gömülerek katledilen ceylan karası gözlü kızın hikâyesini, menkıbe ve destanları, bir Doğu masalının büyülü havası içinde nakış gibi işliyor romanına...

Yazar, okuru, insanın yeryüzü serüveninin Anadolu'daki önemli duraklarına doğru bir yolculuğa davet ediyor.

DK
DOĞAN
KİTAP

ISBN 978-605-09-3454-0

9 786050 934540

seri no: 1181

Tavsiye
edilen
satış
fiyatı

₺ 21